
"BEN BİR MÜSLÜMANIM, ALMANYA'DA DOĞDUM VE BÜYÜDÜM AMA KENDİMİ BİR ALMAN OLARAK TANIMLAMİYORUM"

-

29.03.2019

EuroNews (28 Mart 2019)

Avrupa, Merkel'in liderliğinde son dört yılda bir milyon mülteciyi kabul etmesinin ardından dünyada hoşgörü ve çokkültürlülüğün ışığı olduğu yönünde bir üne sahip. Ancak bu itibar hızla parçalanıyor ve kıtadaki Müslüman kadınlar bunun etkilerini hissediyor.

Her ne kadar Almanya'da doğmuş ve yetiştirilmiş olsam da kendimi bir Alman olarak tanımlamıyorum çünkü Almanlar beni böyle tanımlamıyor. Meslek hayatımdaki başarılarıma ve aktivizmime rağmen, kaderim Lübnanlı annemin ırkçılıkla dolu bir kıta ve ülkede hayat ararken yaşadıkları kadar acımasız. Müslüman kadınlar yalnızca görünürlüğün, seslerinin ve nihayetinde siyasi katılımlarının arttırılması ile hayatta kalabilir. Neyse ki, bu eğilim dönmeye başlıyor.

Avrupa'nın ırkçılık ve beyaz hakimiyetinin eski hayaletlerine yenildiğini görmek trajik olsa da, kıtanın kendine özgü bir şekilde bağışıklık kazanmaması için hiçbir neden yok. AB'nin kuruluşu öncelikle Avrupa ülkeleri arasındaki dayanışma ve işbirliğine yönelikti; Avrupanın Afrika ve Ortadoğudaki komşuları arasında bu değerleri yaymak değildi.

AB'ye (ve özellikle Schengen'e) verilen desteğin bir sol görüş pozisyonu haline gelmesi tarihi bir tesadüf çünkü bu aslında yerli Avrupalılar için Avrupa içindeki hareket özgürlüğü ile ilgiliydi.

Bu temel, aynı Avrupa Birliği kurumlarının neden Avrupayı yok etmek ya da yapılarını korumacı bir blok olarak korumak isteyen katı ve aşırı sağcılar tarafından hedeflendiğini anlamamıza yardımcı oluyor. Bunlar Avrupa'yı Yeniden Büyük Yapmak ve Avrupa'yı Birinci sıraya koymak istedikleri kadar Avrupa'yı destekliyorlar. Ve Avrupayı öncelikle olumsuzu üzerinden tanımlıyorlar. Avrupa'yı çoğunlukla ne olmadığı üzerinden biliyorlar: Afrika veya Ortadoğu.

Bu bir karşı ütopya gibi görünebilir ama zaten oluyor. AB seçimleri, özellikle demokratik okuryazarlığı düşük olan azınlıklar ve göçmen topluluklar arasında hiçbir zaman ulusal ve hatta yerel seçimlerle aynı öneme sahip olmamıştır.

Bu, AB Parlamentosunun sağa dönüşüne imkan tanıdı. Brüksel'deki aşırı sağ grubun 37 tane AP milletvekili var ve hedeflerini vurmak için bunu bir platform olarak kullanıyorlar. Hedef tahtalarının başında genel olarak Müslümanlar ve özel olarak Müslüman kadınlar geliyor.

Ve geleneksel ulusal partilerin çoğundan çok az bir yanıt geldi. Belki de Müslüman oyları erişimlerinin ötesinde olduğunu bildiklerinden, oy sandığı reel politiği, başka bir yoldan bakmanın onlara çok az maliyeti olduğu anlamına geliyordu.

Ve Müslümanların kendisi Brüksel'de neredeyse hiç temsil edilmiyor: toplam 751 milletvekilinin sadece 3 tanesi Müslüman. Ve bunların hepsi erkek olduğundan Müslüman kadınlar AB parlamentosunda hiç görünmüyor(bazı temizlikçiler hariç).

Bu eğilimin devam etmesine izin verilirse durum iyiye gitmeyecek daha da kötüleşecek: sağ görüş blokları, Brükseli daha da sağa itmek için Mayıs'taki AB seçimlerini kullanmayı planlıyor. Bu, birçok yerli Avrupalı'nın hayatını etkilemeyebilir, ancak göçmen kökenli olan ve özellikle de Müslüman kadınlar; ilişkileri, davranışları, kıyafetleri ve hatta giderek daha düşmanca bir iklimde kuşatılan düşünceleriyle muhtemelen bunu bedelini ödeyecekler.

Müslüman kadınlar bunun sorumluluğunun bir kısmını kabul etmek zorunda. Bir nüfus olarak, Avrupalı Müslüman kadınlar tarihsel olarak politik anlamda en az aktif vatandaşlardan birileri olmuştur.

Ve ana akım siyasi partiler en iyi ihtimalle onları göstermelik olarak aralarına alarak kullandılar ve en kötüsü onları tamamen uzaklaştırdılar; bu da iyice pekiştirdi.

Ancak işler değişmeye başladı. Siyasi partimde, örneğin göçmen Müslüman geçmişim bir anormallik değil, normdur. Aday arkadaşlarımdan aileleri Türkiye, Kuzey Afrika, Balkanlar ve Afrika'dan geliyor. Ve bunların çoğu kadın.

Tıpkı, aşırı sağcıların desteklerini sessizce Brüksel'deki sandalyelere oturttuğu gibi umarım çoğu da hiç oy kullanmayan topluluklarımız ile biz de aynı şeyi yapabiliriz.

Bir dahaki sefere AB Parlamentosuda Müslüman kadınlardan söz edildiğinde umarım orada söz alacak birileri (Müslüman kadınlar) olur.

Yorum sayfamızda yayınlanan makaleler, Euronews'in editoryal görüşünü yansıtmaz; sadece yazarların fikrini içerir.

Maha Walter-Kamano, ailesi Lübnan ve Gine'den Bonn'a taşınan Alman bir aktivist. Göçmen kökenli Almanlar tarafından kurulan BIG Parteinin (Bündnis für Innovation und Gerechtigkeit AB Parlamentosu milletvekili adayı.

Kaynak/Source: